

Nagyböjt 4. vasárnapja

Jn 3,14–21

„Az emberek jobban szerették a sötétséget”

A János-evangélium jellegzetességei közé tartozik a nagyívű teológiai elképzelések felvázolása. Mózes rézkívó állítása és Jézus kereszt áldozata, a két különböző szintű szabadító áldozatnak az összekapcsolása egyedülálló szimbolika János evangéliumában. Az éjszaka közepén a Jézushoz látogató Nikodémus oktatásának részeit képezi ez a beszéd (3,14–21). Titkos felvilágosítás a hitből és igazságból való újjászületés keresőjének. Természetesen az írott Evangélium már a keresztény olvasónak is ilyen felvilágosítás.

János evangéliumában egyedülálló sötétség, világosság szimbolikával találkozunk, amely számunkra igen elvont. Én is ezt így éltem át, egészen egy szentföldi látogatásomig. A forгатócsoporttal meglátogattuk Qumránt, megnéztük a Holt-tengert, gyönyörködtünk az Én-Gedi vízesésében, és eljutottunk Masszadába is. A Jeruzsálembe vezető út késő délutánba hajlott. Amikor elértük a Holt-tenger déli csücskét, nyugat felől magas hegyek árnyékolták be az utat. A Holt-tenger keleti partján a hegyeket még megvilágította a lenyugvó nap, de már ránktelepedett a sötétség. Váratlanul meglepett bennünket, és megváltoztak a gondolataink. Aggódnunk kezdtünk, mi lesz ha lerobban a kocsink a világítás nélküli úton, megtámadnak terroristák, vagy elvétjük a kereszteződéseket, és tiltott területre tévedünk. Útitársaim egyre több horrorisztikus lehetőséggel kezdtek számolni. Kénytelen voltam megállítani a kocsit. Az országút szélén a János-evangélium világosság és sötétség szimbolikájáról kezdtem beszélni, miközben teljes sötétség telepedett a Holt-tengerre. Elképzeltük az életet autó és reflektorok nélkül, egyetlen fáklyával megvilágított sötétben. Félelmetes volt. Ekkor már ők is megértették, miért is tartozik egybe az éjszaka, a sötétség és a bűn.

Egész életünkben korlátoz bennünket a társadalmi nyilvánosság, még a sunyi vagy agresszív embereket is visszatartja a bűntől annak a lehetősége, hogy valaki megláthatja őket, valaki megtudhatja vétküket. De ha csak az Isten tudja, és az ember nem látja, mit teszünk, akkor ez az ellenőrzés elmarad, és az ember rejtett gonzsága a felszínre tör. Megkísérti a számonkérés nélküli bűnözés

lehetősége. Az a képzet erősödik benne, hogy most egy másik világ uralkodik, amelyben a sötétség titokban tartja a vétkeket. Egyszeriben mindenki előtt világossá vált János logikája. Megértettük, miért szeretik a gonosz emberek jobban a titokzatosságot és a sötétséget, mint a világosságot. Azt sem kellett magyarázni, miért csak az igazság tetteivel keresik a nyilvánosság világosságát. Mindannyian az igazságban szeretünk tetszelegni, és elrejtjük sötét gondolatainkat.

Csak ha a kegyelem világossága beragyogja szívünket, akkor történik meg szívünkben az indulatok és érzések átrendezése. Ez azonban kellemetlenséggel jár. Be kell vallanunk legalább magunknak és az Istennek, hogy vannak sötét gondolataink. Pedig jobban szeretnénk sötét gondolatok birtokában is világító emberekké álcázni magunkat. Pedig ez a bűnvallomás az újjászületés kezdete, s mint minden szülés, fájdalommal jár. A régi embernek meg kell halni bennünk, és Isten képmására meg kell teremtni az újnak. Erről igen sokat lehet beszélni, de aki megpróbálkozik ezzel az újjászületéssel, rájön, hogy még bennünket, hívőket is sok minden köt a sötétség tetteihez, és csak kínlódások árán válunk új teremtményekké.

Hálaima Isten szeretetéért

Atyánk! Te úgy szeretted a világot, hogy kiválasztottad Ábrahámot, ígéretet adtál neki, megáldottad és megsokasítottad őt, vele és utódaival zarándokoltál az Ígéret földje felé. Úgy szeretted a világot, hogy ezt a választott népet kivezessed Egyiptomból, és kinyilatkoztattad magad azzal, hogy szövetséget kötöttél velük. Úgy szeretted a világot, hogy népedet mannával tápláltad, majd földet, hazát, ott-hont adtál neki. Úgy szeretted a világot, hogy prófétákat rendeltél, hogy azok figyelmeztessék a népet: hamarosan eljön Dávid házának sarja, az egyszülött Fiu, akin keresztül áldást nyer a föld, és beteljesedik az Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak tett ígéreted. Végül úgy szeretted a világot, hogy egyszülött Fiadat, Jézus Krisztust küldted el, hogy mindazok, akik hisznek benne, el ne vesszenek, hanem örök életük legyen.

*Köszönjük neked legdrágább ajándékodat, Szent Fiadat!
Hálát adunk, hogy ő a miénk, mi pedig az övéi vagyunk.
Erősítsd gyenge hitünket, hogy el ne vesszünk, hanem benne életünk legyen, most és mindörökké. Amen.*